

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010164
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121010164.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 07.09.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

C. D., nar. XX.XX.A. v U., trvale bytom U., ulica D. XXXX/XX,

je vinný, že

v presne nezistenom období približne od roku 2012 až do 25.09.2017 spôsobil fyzické a psychické príkorie maloletej dcére svojej družky N.M., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti v mieste ich bydliska na adrese U., W. XX a to tým spôsobom, že v mieste bydliska maloletú N.M. opakovane najmenej tri krát do týždňa fyzicky trestal a to tak, že ju bil rukou po tele, po zadku, po tvári a po nohách dával jej facky, a taktiež ju nútil kľačať na kockách v byte, pričom keď prechádzal okolo nej, udrel jej hlavu o skriňu, počas prípravy maloletej na vyučovanie ju udieral zošitom po hlave až dovtedy, kým jej začala tiecť krv, taktiež sa k maloletej nevhodne a hrubo správal, kričal na ňu, citovo ju odmietal, pričom ju ponižoval tým, že uprednostňoval jej mladšiu nevlastnú sestru, ktorej je biologickým otcom, čím maloletej spôsobil psychické utrpenie, ťažké príkorie v zmysle týrania, pričom v dôsledku konania obžalovaného sa u maloletej rozvinuli príznaky syndrómu CAN a taktiež aj duševná porucha - posttraumatická stresová porucha, ktorá vznikla u maloletej v období začiatku povinnej školskej dochádzky t.j. približne od roku 20XX a jej príznaky pretrvávajú do súčasnosti, čo si vyžiadalo liečbu maloletej na detskej psychiatrickej ambulancii od roku 2019, a v dôsledku duševnej poruchy bola maloletá na obvyklom spôsobe života obmedzená pretrvávajúcou úzkosťou v bežných životných situáciách a s ňou spojenými telesnými ťažkosťami, poruchami správania, problémami so stravovaním, čím bola znížená celková kvalita jej života.

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

T ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, § XX3 odsek 3 písmeno i), odsek 4 Trestného zákona, § XX7 odsek 5 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, v spojení s § 39 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný uhradiť maloletej poškodenej T. I., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom T. XXX, škodu vo výške 9.XX0,- € (bolestné) do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa maloletá poškodená T. I., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom T. XXX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh procesných strán výsluchom obžalovaného, svedkov N.. I. H., F. I., S. D., I.. N. U., I.. U. Q., T. W., I.. V. N., prečítaním zápisníc o výsluchoch svedkov S. D., C. D. z prípravného konania, výsluchom znalcov I.. J. K., C.. Z. H., oboznámením obrazovo zvukového záznamu z výsluchu svedkyne maloletej T. I. a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol, že nevlastnú dcéru maloletú N.M., nikdy nebil, neudrel ju nikdy rukou, ani zošitom, ani iným predmetom, neukladal jej žiadne fyzické tresty, neprikazoval jej kľačať na kockách. Uviedol, že na maloletú kričal iba pri jej výchovných problémoch, najčastejšie keď klamala. Maloletá mala problémy v škole, aj kradla v obchodoch, a tak výchovné problémy s ňou riešil prevažne zvýšeným hlasom. Pomáhal jej s učením, chodil s ňou ku lekárovi, materiálne ju zabezpečoval rovnako ako mladšiu dcéru T., nerobil medzi nimi žiadne rozdiely. Vo vzťahu k stravovaniu maloletej uviedol, že nenavštevovala školskú jedáleň preto, že odmietala stravu, a tak jej bola strava zabezpečovaná najčastejšie starou matkou, ktorá jej obed varila doma. Je názoru, že mal. N.M má poruchu, ktorá pramení zo správania sa jej biologického otca, s ktorým žila do dvoch rokov jej veku, a ktorý jej zakazoval rozprávať, zle sa správal k jej matke a chcel maloletú hodiť do rieky.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný doplnil, že s mal. N.M to bolo už neúnosné a preto ju dali do reedukačného centra. Najskôr bola dohoda, že tam mal. N.M pôjde na 3 mesiace, ale bolo to neúnosné. Keď mal vypité, mal. N.M ho využívala, lebo bol povolný. K osobným a majetkovým pomerom uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s družkou a mal. T., už dva roky nie je zamestnaný, pracuje formou brigád, nie je evidovaný ako nezamestnaný na príslušnom úrade práce, a alkoholické nápoje požíva iba príležitostne, v rámci osláv.

Svedkyňa poškodená mal. N.M v prípravnom konaní uviedla, že jej vzťah k obžalovanému je aj dobrý aj zlý, správa sa ku nej dobre, ak má dobrú náladu, a ak niečo zlé spravila, bol iný, kričal po nej, aby zmenila správanie. Doma robila zle tak, že neposlúchala a nechcela doma jesť. Uviedla, že asi pred rokom jej prikázal, aby kľačala na kockách, nevie ako dlho tam kľačala, sama sa neskúsila z nich postaviť. Dostávala od obžalovaného bitku, bil ju rukou po tele, zadku, nohách aj po tvári, bolo to asi trikrát týždenne. Mala to vidieť aj matka. Doma jej dávali jesť, nechodila na obedy do školy, ale ak nešla jej sestra, išla za ňu. Potvrdila, že nechcela jedávať, dôvod nevie, odmietala stravu. Tiež uviedla, že otec robil rozdiely medzi ňou a sestrou, ju mlátil, sestre viac dovoľoval. Mlátil ju preto, že bola zlá a odmietala jesť. Za zlé správanie maloletá označila, že sa poriadne neučila, bola zlá a drzá. Domov by sa chcela vrátiť, ak by sa otec troška zmenil, aby nebol až taký zlý aký bol.

Svedok N.. I. H., opatrovník mal. poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol, že znalkyňa I.. J. K. v zmysle Zákona č. 437/2004 Z .z bodovo ohodnotila poruchu mal. poškodenej pod položkou 255 v hodnote 500 bodov. Po vykonaní výpočtu si poškodená uplatňuje náhradu škody vo výške 9.540,- Eur, ktorú žiada uhradiť.

Svedkyňa F. I., matka mal. poškodenej a družka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že ako matka maloletej nemá žiadnu vedomosť o veciach, o ktorých vypovedala jej dcéra. Nevie prečo si to vymyslela, ale maloletá často klamala. Najmä odvtedy, čo nastúpila do školy stále častejšie klamala aj kradla, tiež nechcela jesť a vyplúvala jedlo, preto ju odhlásili zo školskej jedálne. Obžalovaný sa o jej dcéru maloletú T. staral vzorne, učil sa s ňou, riešil s ňou aj výchovné problémy a venoval jej rovnakú pozornosť ako ich spoločnej dcére T.. Ona chodievala sezónne na brigádu na zber gaštanov do Bratislavy, kde aj bývala v čase od septembra do marca, a v tomto období nebývala doma. Nevie o tom, že by maloletá musela kľáčať na kockách a v jej prítomnosti maloletú nikdy neudrel, všetci rodinní príslušníci ju mali radi a nikto jej neublížoval. V roku 2017 svoju dcéru umiestnila do Centra pre deti s rodinami preto, lebo si to želala matka obžalovaného. V súčasnej dobe nie je so svojou dcérou v kontakte. V spoločnej domácnosti v Trenčíne žili spoločne s oboma deťmi maloletou T. aj T. od roku 2010.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa doplnila, že ona a ani obžalovaný nemali problémy s maloletou T. pri učení, pričom T. rešpektovala jej príkazy. Maloletá T. dostávala od obžalovaného príležitostne po zadku, a hovorila jej, že obžalovaný na ňu kričí.

Svedkyňa S. D., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že T. je jedno zlé decko, zákerné, kradla a klamala, v škole robila zle, nemala kamarátky. Od roku 2010 v jej byte býval syn C. D. aj s maloletou T. a jej matkou. Okrem nich tam bývali ďalší rodinní príslušníci v rôznom čase. Zo začiatku mala k maloletej dobrý vzťah, mala ju rada, potom od zhruba druhej triedy si T. začala vymýšľať, kradla v obchode a vzťahy sa zhoršovali. O T. sa staral najmä jej syn C., ktorý sa s ňou učil, hrával, aj ju brávali na výlety. On je však prchkejší a má hlasný prejav, preto na T. pri učení zvykol aj kričať, ale pred ňou ju nikdy neudrel. Pre problémy, ktoré boli s T., ju už viac nechcela mať doma, nezvládala to, a preto žiadala aby bola maloletá umiestnená do Diagnostického centra. Potvrdila, že syn C. mal radšej biologickú dcéru T., čo si všimla, avšak rozdiel nebol veľký.

Svedkyňa S. D. ml., sestra obžalovaného, v prípravnom konaní uviedla, že u svojej matky S. D. bývala na byte približne do roku 2018, avšak nevšimla si nič, o čom rozpráva mal. T.. Obžalovaný sa o maloletú staral, učil sa s ňou, mal ju rád, mal s ňou obrovskú trepezlivosť. Nikdy nevidela, že by T. udrel, alebo jej spôsobil zranenia, nevidela, že maloletá kľáčala na kockách, ani si nevšimla, že mal robiť medzi T. a T. rozdiely. Nikdy sa nestarala do výchovy obžalovaného k T., s T. nemala bližší vzťah, nezdôverovala sa jej. Svedok C. D., brat obžalovaného, v prípravnom konaní uviedol, že v spoločnej domácnosti s bratom a maloletou býval asi jeden rok, na jar 2011 sa odsťahoval. Ani v tom období ani neskôr počas návštevy si nevšimol žiadne nevhodné správanie sa obžalovaného k T..

Svedkyňa I.. N. U., sociálna kurátorka, na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že vykonala s maloletou poškodenou osobný pohovor dňa 29.04.2019, kedy jej maloletá uviedla, že pán D. robil rozdiely medzi ňou a sestrou T., hovorieval jej „vieš, čo máš robiť“ a vtedy vedela, že si musí kľaknúť, ak mal vypité tak ju aj bez dôvodu mlátil, a tak sa mu snažila vyhýbať, aby ju nezbil. Priznala, že aj napriek tomu ho má rada a chcela by sa z diagnostického centra vrátiť domov, ale otec by sa musel zmeniť.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa doplnila, že mal. T. fungovala v centre pre deti a rodiny pomerne dobre, nevykazovala žiadne výchovné problémy, bez trestnej a priestupkovej činnosti, ale vznikala tam potreba terapeutickej pomoci, taktiež aj zabezpečenia pedopsychiatra.

Svedkyňa I.. U. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že pracovala ako psychologička v Centre pre deti a rodiny v období od 01.08.2017 do 31.12.2019, kedy pracovala s maloletou T. ako psychológ. S T. mala vybudovaný dobrý vzťah, trávili spolu veľa času. Počas spomínaného obdobia maloletá spočiatku nespomínala bližšie, čo sa dialo v ich rodine, avšak pri vstupných testoch vykazovala pozitívny vzťah k nevlastným súrodencom, k matke a sestre T.. Prejavovala negatívne emócie k obžalovanému a jeho matke. Až zhruba po roku jej T. bližšie popísala, že ju obžalovaný mlátil rukou, raz aj remeňom, bil ju po zadku, niekedy po tvári, musela kľáčať na kockách aj niekoľko hodín. Obžalovaný sa s ňou učil, pri učení jej trieskal hlavou o zošit niekoľkokrát za sebou, až jej tiekla krv. Povedala jej, že ako dôvod prečo ju umiestnila mama do centra, bola jej ochrana, aby jej obžalovaný neublížoval. Na druhýkrát toto tvrdenie maloletá poprela. Ďalej sa zdôverila, že obžalovaný robí veľké rozdiely medzi ňou a jej nevlastnou sestrou T.. T. mala poruchy príjmu potravy a demonštratívne si podrezala žily. T. jej tiež čítala SMS správu, v ktorej obžalovaný napísal T., že si ju chceli z centra vziať domov, ale všetko pokazila tým, že povedala, čo sa stalo.

Svedkyňa T. W., sociálna pracovníčka, na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla, že pri vstupnom pohovore do Centra

pre deti a rodinu, T. uviedla, že sa chce vrátiť do bývalej školy, ísť domov a zmeniť otca k lepšiemu, aby nepil, nenadával, nekričal na ňu a nerobil rozdiely medzi ňou a sestrou T.. V rámci konverzácie jej maloletá povedala, že tajne komunikuje so sestrou a nemôžu sa stretávať, lebo jej v tom bráni obžalovaný.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa doplnila, že s mal. T. je v pravidelnom kontakte, navštevuje 9. ročník základnej školy, chcela by ísť za kaderníčku. Jej prospech nie je dobrý, aktuálne by mala mať 4 štvorky, nechce sa jej učiť. V centre sa mal. T. správa slušne, zdvorilo, je síce lenivšia, ale nie sú s ňou žiadne výchovné problémy.

Svedkyňa I.. V. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v centre pracuje už asi 2 roky ako psychológ a je v pravidelnom kontakte s mal. T., ktorá sa niekoľkokrát vyjadrila, že obžalovaný ju fyzicky týral, keď matka odchádzala do Bratislavy, tak tie fyzické tresty boli intenzívnejšie a tým pádom si to jej telo zapamätalo a ona má ešte stále sezónne výraznú fyzickú bolesť. Niekedy denne, niekedy každý druhý týždeň ju obžalovaný nútil kľačať na kockách niekedy minúty, inokedy hodiny, dostávala bitky remeňom a varechou po zadku a stehnách, aby to nebolo viditeľné. Zo začiatku sa obžalovaný s ňou učieval a keď to nevedela pochopiť dostala so zošitom alebo knihou po hlave, niekedy jej tiekla krv, tiež spomínala, že musela kefou čistiť koberec a pokiaľ nejakú časť nevyčistila, tak jej obžalovaný buchol hlavou o stolík, alebo keď išiel okolo, tak ju sotil o skriňu. Spávali v jednej miestnosti a keď škripala zubami, tak jej dal obžalovaný facku. Niekedy bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu k nej milší a inokedy práve naopak horší, to násilie bolo intenzívnejšie. Tresty dostávala aj pred sestrou T., ktorej nebolo nikdy ubližované. Na jednej strane obžalovaný zabezpečoval jej výchovu v čase neprítomnosti matky, učil sa s ňou, na druhej strane to čo sa dialo voči nej nebolo normálne, preto má mal. poškodená aktuálne k obžalovanému zmiešanú pocity. Mal. poškodená je veľmi introvertne založená osobnosť, väčšinu času trávi sama, nevytvorila si v centre bližšie vzťahy, lepšie nadväzuje vzťahy so staršími osobami, rešpektuje autority, avšak niekedy jej je treba viackrát povedať, čo má urobiť. Vždy si mal. poškodená stojí za tým, čo povedala o správaní sa obžalovaného k nej, iba niekedy prejaví ľútosť nad tým, že to prezradila, pretože rodina ju z toho dôvodu zavrhol a ona tým veľmi trpí.

Zo znaleckého posudku č. 77/2019 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec C.. Andrej Benkovič, vyplýva nasledovné. Na základe psychologického znaleckého vyšetrenia sa jedná o 13-ročné dievča s normointelektom. Maloletá sa doteraz vyvíjala skôr v málo podnetnom prostredí. Intelektové schopnosti sa aktuálne nachádzajú v nižšom pásme priemernej inteligencie. Verbálna zložka intelektu sa aktuálne nachádza v pásme podpriemernej inteligencie. Performačná zložka intelektu sa aktuálne nachádza v nižšom pásme priemernej inteligencie. Kognitívne schopnosti, vrátane intelektových a mnestických sú z forenzného hľadiska primerane zachované. Osobnostný vývin maloletej sa nachádza v období pubescencie, má chronicky nedostatočné vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa záťažou. Osobnosť maloletej sa vyvíja v smere introverzie, aktuálne emocionálne labilná. Nálada maloletej je subdepresívna, anxiózna. Má výraznejšiu telesnú odozvu afektu, jedná sa rôzne vegetatívne ťažkosti cefalea, dyspeptické problémy, dyssomnia. Vykazuje neurotický vývin, ktorý je v príčinnej súvislosti s ťažkým distresom, resp. na podklade reaktívnych faktorov prostredia. Má narušený sebaobraz, sebaaprijatie, vykazuje známky menejcennosti. Emočne, psychicky deprivovaná. Vykazuje symptómy posttraumatickej stresovej poruchy. Jej životná história je poznačená opakujúcimi sociálnymi, interpersonálnymi sklamaniami. Vykazuje bolestné spomienky a to aj v rámci predmetnej trestnej veci. Konvenčné testovanie reality je zachované, intaktné, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, apsyhotická. Rozumová (mentálna) chápanosť maloletej je celkovo priemerná, intelektové výkony sú nerovnomerne profilované, prítomné sú známky málo podnetného prostredia, nie je možné vylúčiť prítomnosť špecifických vývinových porúch učenia. Z forenzného hľadiska je možné konštatovať, že kognitívny vývin (kognitívne funkcie) nevykazuje narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežila a ktorých sa zúčastnila priamo. Slovná zásoba maloletej je plne postačujúca k tomu, aby bola schopná sa vyjadrovať a pomenovávať udalosti a situácie, ktoré zažila. Maloletá je orientovaná všestranne správne, tohto času nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne chápať realitu. Všeobecná psychologická vierohodnosť je zachovaná. Všeobecná psychologická vierohodnosť je určitý predpoklad toho, ako je maloletá po psychologickkej stránke schopná, resp. spôsobilá vnímať, chápať a interpretovať realitu. V rámci predmetnej trestnej veci som nezistil, že by mala zvýšenú tendenciu zveličovať prežité udalosti. Nezistil som, že by mala zvýšenú tendenciu k fabulácii v rámci predmetnej trestnej veci. Naopak, aj z dôvodu nestratiť kontakt s rodinou, má tendenciu zamlčovať prežité udalosti v zmysle predmetnej trestnej veci, resp. konania C. D.. Na základe uvedeného hodnotím jej špecifickú psychologickú vierohodnosť ako zníženú z dôvodu

zamlčivania prežitých udalostí. Špecifická psychologická vierohodnosť sa týka predmetnej trestnej veci v zmysle postojov a názorov maloletej k veciam, udalostiam a najmä osobám, ktoré majú súvis s predmetnou trestnou vecou. Maloletej T. I., nar. XX.XX.XXXX bolo zo strany otčima C. D. spôsobované psychické utrpenie v zmysle týrania. V rámci znaleckého psychologického vyšetrenia sa maloletá T. zmienila, že C. D. ju bil rukou, dlaňou po tvárovej časti hlavy (lice), po zadku a po nohách. Vždy ju mal biť rukou. Päšťou ju nemal biť a nepoužil ani iný predmet, ktorým by ju bil. Maloletá pripúšťa, že následkom týchto bitiek mala niekedy niečo opuchnuté, ale údajne sa nepamätá že čo a raz mala aj modrinu. Krv jej údajne netiekla po týchto bitkách. Odmietla, že by ju bil zošitom a to až tak, že by jej tiekla krv. Používal aj také tresty, že musela kľačievať na zemi, niekedy tam dal kocky, také legové, plastové o to viac to potom bolelo. K nevlastnej sestre T. sa správal lepšie ako ku nej, jej nedával také tresty, občas jej dal takú slabšiu po zadku. Na otázku, či sestra viac poslúchala ako ona, odpovedala, že nie, ale bola jeho vlastnou dcérou, bola mladšia a aj preto sa k nej správala lepšie. Z uvedeného správania sa otčima k nej a k nevlastnej sestre bola maloletá smutná. Niekedy sa ho aj bála, najmä vtedy, keď išla okolo neho, či ju neudrie alebo niečo iné. Maloletá uvádza, že niekedy otčimovi niečo vyrobila, aby nebol na ňu taký zlý, ako napríklad náramok, za ktorý jej poďakoval a jeho správanie sa na istý čas zlepšilo. Keď ju druh matky bil, tak sa ostatní členovia domácnosti snažili ju ochrániť, dohovárali mu, aby prestal, prípadne ju matka zobrala von. Keď bola matka v Bratislave, tak jej babka pomáhala a to tak, že ju zobrala do obývačky od neho. Nevlastná sestra plakala a hovorila, aby prestal. Problémy pre ktoré chodí k psychiatrovi si uvedomuje od doby ako je v Centre pre deti a rodinu v Adamovských Kochanovciach. Pripúšťa, že sa raz rezala (automutilácia), uvedené súviselo s problémami v rodine. K takémuto konaniu dochádzalo postupne počas spoluzitia maloletej s otčimom a to až do doby kým maloletá nebola umiestnená do Diagnostického centra v Bratislave (25.09.2017). Na základe ranej bolestnej skúsenosti maloletej bola vyvíjajúcou sa osobnosťou premorbidne vulnerabilnou. Psychický terén maloletej je senzitívnejší, zraniteľnejší na negatívne podnety v rámci zabezpečovania jej starostlivosti, čo prispelo k tomu, že na základe opätovného fyzického trestania, nerovnomerného a dehonestujúceho, degradujúceho zaobchádzania zo strany jedincov, ktorí zabezpečovali starostlivosť a výchovu maloletej T. sa v nej znovu rozvinula negatívna symptomatikou ako flashbacky, desivé sny, poruchy spánku, depresívne rozlady, vitalizovanými úzkostné - depresívnymi pocitmi. Aj na základe vyjadrenia maloletej T. som toho názoru, že symptómy posttraumatickej stresovej poruchy nepretrvávajú od útleho detstva, resp. nie v takej markantnej podobe, ale začali sa opätovne v psychickom prežívaní maloletej vyskytovať, prejavovať v dobe, resp. po tom, čo bola vystavovaná nevhodnému zaobchádzaniu a to najmä zo strany jej nevlastného otca, druhu matky C. D., nar. XX.XX.XXXX. Toto nevhodné zaobchádzanie otčima C. D. je maloletou opisované ako fyzické tresty rukou, dlaňou po tvárovej časti hlavy, po sedacej časti tela a po dolných končatinách, tiež sa jednalo o neprimerané trestanie a to v podobe kľačania na kockách. Otčim mal na maloletú kričať, maloletá pociťovala, že za rovnaké správanie sa k nevlastnej sestre T. správal inak ako k nej, čo vnímala ako nespravodlivosť. V škole nechodila na obedy, pretože jej údajne nechutilo jesť, nevlastná sestra T. na obedy v škole chodievala, keď nešla, tak maloletá T. išla miesto nej. Uvedené poukazuje na rozpor v tom, či maloletej naozaj v škole nechutilo jedávať, lebo keď mala možnosť ísť na obed, tak išla. Podľa maloletej ju mal otčim fyzicky trestať v priemere 3-krát do týždňa. Maloletá-vykazovala obavy a strach, keď išiel v byte otčim okolo nej, pretože nevedela, či ju neudrie. Som názoru, že v čase znaleckého vyšetrenia (02.09.2019) maloletá mala zvýšenú tendenciu zamlčovať niektoré udalosti, ktoré vykresľujú maladaptívne (fyzicky a psychicky násilné) správanie sa otčima voči jej osobe (napríklad jej mal otčim udrieť hlavu do skrine a počas prípravy maloletej na vyučovanie ju mal udierať zošitom po hlave až dovtedy, kým jej začala tiecť krv). Maloletá má tendenciu zamlčovať predmetné udalosti aj preto, že veľmi túži po prijatí, je dlhodobo emocionálne deprivovaná, túži, aby ju mal niekto rád, aby cítila lásku, záujem a prijatie od ľudí, ktorých zaraduje do svojej rodiny. Okrem toho sa maloletá dozvedela, že sú doma na ňu nahnevaný za to, že rozprávala o predmetnej veci a členovia domácnosti s ňou za to odmietali komunikovať. Zmienú komunikáciu maloletej s otčimom, ktorú údajne vyvolala maloletá je potrebné brať v kontexte jej doterajšieho vývinu a to v tom zmysle, že maloletá túži po prijatí, vykazuje intrapunívnu agresivitu, ktorá je zameraná voči nej samotnej. Inými slovami má maloletá tendenciu trestať sa, viniť sa. Uvedené je prejavom psychopatológie v jej self koncepte v dôsledku dlhodobého psychického, emocionálneho týrania. Z hľadiska foriem syndrómu CAN môže u maloletej hovoriť o týchto formách: psychické a emocionálne týranie - frekventované nadávky a krik, ponižovanie, opovrhovanie, vydieranie, porovnávanie s druhým súrodencom resp. uprednostňovanie druhého súrodenca; zanedbávanie - neuspokojovanie telesných potrieb dieťaťa, nedostatočná a nepravidelná strava, telesné týranie - fyzické tresty, kľačanie. Na základe psychologického znaleckého vyšetrenia som toho názoru, že maloletá vykazuje známky psychického utrpenia, ťažkého príkoria v zmysle týrania.

Zo znaleckého posudku č. 3/2020 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla znalkyňa I.. J. K., vyplýva, že maloletá T. trpí duševnou poruchou posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá sa u nej rozvinula na premorbídne citovo a sociálne narušenom teréne detskej osobnosti (v zmysle reaktívnej poruchy príchylnosti), ktorou maloletá trpí, avšak nevznikla v súvislosti s konaním obžalovaného, ale vznikla zrejme v súvislosti so zanedbávaním a týraním jej biologickým otcom v ranom veku (1-2 roky). U maloletej došlo v dôsledku konania obžalovaného k vzniku ťažkej ujmy na zdraví - posttraumatickej stresovej poruchy, ktorej začiatky možno datovať približne do obdobia začiatku povinnej školskej dochádzky maloletej, príznaky sa stupňovali až do umiestnenia v DC a DD v roku 2018 a pretrvávajú do súčasnosti. Základným prejavom poruchy je pretrvávajúca úzkosť a strach, ktoré manifestujú poruchami spánku, desivými snami, nervozitou, pocity viny, poruchami správania sa, problémami so stravovaním. Tieto znižujú kvalitu života, následkom môže byť porucha vývoja osobnosti v zmysle neurotického vývoja. Stav maloletej si vyžaduje dlhodobú pedopsychiatrickú starostlivosť a liečbu niekoľko rokov, vrátane farmakoterapie. Nevlastný otec C. D. bol pre maloletú zdrojom úzkosti pre jeho nestabilné správanie s popisovanými slovnými i fyzickými trestami, citovým odmietaním a ponižovaním. V čase vyšetrenia u maloletej pretrvávali príznaky posttraumatickej stresovej poruchy. Maloletá je liečená psychofarmatologicky - liekom proti úzkosti a depresii. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní doplnila, že mal. poškodená jej popisovala, že by chcela viac pozornosti od obžalovaného, viac angažovanosti. Popisovala obžalovaného ako človeka, ktorý je prchký, kričí, mala z neho strach. Tiež popisovala, že kľáčala na tých kockách, telesné týranie nepopisovala, len, že ju obžalovaný raz sotil a ona buchla hlavou do skrine. Boli situácie, keď obžalovaný sa s ňou a T. hral, bola zábava, ale keď sa vrátil domov pod vplyvom alkoholu bol obžalovaný podráždený a často kričal, čo mal. poškodená ťažko znášala. Treba dodať, že mal. poškodená bola psychicky traumatizovaná už v rannom detstve, ten jej psychický terén bol oslabený, možno že inému dieťaťu by to až tak nevadilo.

Zo znaleckého posudku č. 63/2020 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec C.. Andrej Benkovič, vyplýva, že osobnosť obžalovaného je akcentovaná, zvýraznená črtami emočne nestabilnej osobnosti, impulzívny typ, nejedná sa o poruchu osobnosti, ale o zvýraznenie týchto črt, ktoré súvisia s nižšou frustračnou toleranciou, impulzívnym správaním v konaní v záťaži. V konaní v záťaži môže byť jeho konanie prchké, vo vystupňovanej forme sa môže vyskytnúť určité slovné, či fyzicky agresívne, teda útočné, avšak vyšetrením nebolo potvrdené, že by sa jednalo o osobnosť, ktorá by mala primárne zvýšenú črtu agresívneho správania sa. Obžalovaný o týchto svojich charakteristikách vedel, poznal ich a sám sa tak aj popisoval, v zmysle toho, že je prchkejší. Nedá sa vylúčiť, že starostlivosť a výchova mal. T. predstavovala pre obžalovaného zvýšené nároky, ktoré mohli vyvolávať v jeho správaní menej adaptívne formy správania sa, a to aj v zmysle správania sa obžalovaného voči maloletej.

Z Uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P/46/2018 zo dňa 20.03.2018 vyplýva, že maloletá T. I. bola odovzdaná do starostlivosti Detského domova Lastovička v Trenčíne.

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 26P/46/2018 zo dňa 17.05.2019 vyplýva, že nad maloletou T. bola nariadená ústavná starostlivosť v Centre pre deti a rodinu.

Z lustrácie CESDAP vyplynulo, že obžalovaný bol dňa 02.07.2018 uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch na skutkovom základe, že dňa 10.03.2018 v čase od 00:40 hod. v Trenčíne fyzicky napadol S. D.vú a to tak, že ju sotil oboma rukami do oblasti hrudníka, následkom čoho menovaná spadla na zem a pri páde si poranila hlavu o zárubňu dverí. A napokon dňa 14.07.2018 bol obžalovaný uznaný vinným z priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno c) Zákona o priestupkoch na skutkovom základe, že ležal na zemi pod vplyvom alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: záznam z vykonania terénnej soc. práce, správa z prešetrenia pomerov, správa základnej školy, správa Centra pre deti a rodinu Trenčín, lekárske správy, pracovný posudok, odpis z RT, CESDAP a lustrácia SP.

Obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný za trestnú činnosť rôzneho charakteru s prevahou majetkovej trestnej činnosti. Naposledy bol odsúdený v roku 2009 za neplnenie si vyživovacej povinnosti, pričom toto odsúdenie je zahladené. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný 3 záznamy, tiež rôzneho charakteru. Zamestnávateľom bol v období rokov 2016 - 2020 kladne hodnotený. Ku svojim aktuálnym osobným a majetkovým pomerom obžalovaný uviedol, že práve skončil brigádu, chodí v lete vypomáhať robiť langoše, teraz bez práce. Aktuálne nemá žiadny mesačný

príjem, nie je evidovaný ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. V spoločnej domácnosti býva s mamou, dcérou a družkou na Lavičkovej 12, kde bývajú v podnájme.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v zmysle návrhov procesných strán a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe. Predovšetkým výpoveďami svedkov maloletej T. I., I. N. U., I. U. Q., T. W. a I. V. N. bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov a znaleckých posudkov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Svedkyňa poškodená mal. T. I. v prípravnom konaní za dodržania zákonných podmienok pre výsluch mal. svedkov, tiež vyrozprávaním svojho týrania sociálnym pracovníkom, psychológom a znalcom dostatočne podrobne popísala konanie obžalovaného, ktorý ju opakovane najmenej tri krát do týždňa fyzicky trestal a to tak, že ju bil rukou po tele, po zadku, po tvári a po nohách dával jej facky, a taktiež ju nútil kľačať na kockách v byte, pričom keď prechádzal okolo nej, udril jej hlavu o skriňu, počas prípravy maloletej na vyučovanie ju udieral zošitom po hlave až dovtedy, kým jej začala tiecť krv, taktiež sa k maloletej nevhodne a hrubo správal, kričal na ňu, citovo ju odmietal, pričom ju ponižoval tým, že uprednostňoval jej mladšiu nevlastnú sestru, ktorej je biologickým otcom. O tomto konaní obžalovaného vypovedali aj svedkyne I. N. U., I. U. Q., T. W. a I. V. N., ktorým sa mal. poškodená zverovala a ktoré prichádzali do kontaktu s mal. poškodenou potom, čo bola nad ňou nariadená ústavná starostlivosť. Rovnako však vypovedali aj znalci I. J. K. a C. Andrej Benkovič, ktorý vyšetrili mal. poškodenú v súvislosti s vyhotovením psychiatrického a psychologického znaleckého posudku. S výpoveďou mal. poškodenej korešpondujú aj závery znalcov I. J. K. a C. Z. H., ktorí konštatovali jednak, že na základe psychologického znaleckého vyšetrenia maloletá poškodená vykazuje známky psychického utrpenia, ťažkého príkoria v zmysle týrania, ale aj, že u maloletej poškodenej došlo v dôsledku konania obžalovaného k vzniku ťažkej ujmy na zdraví - posttraumatickej stresovej poruchy, ktorej začiatky možno datovať približne do obdobia začiatku povinnej školskej dochádzky maloletej, príznaky sa stupňovali až do umiestnenia v DC a DD v roku 2018 a pretrvávajú do súčasnosti. O vierohodnosti výpovede mal. poškodenej svedčí aj záver znalca C. Z. H. o jej zachovanej všeobecnej psychologickej vierohodnosti bez zistenia zvýšenej tendencie zveličovať prežitú udalosť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie predmetného skutku, pričom uviedol, že na maloletú poškodenú kričal iba pri jej výchovných problémoch, najčastejšie keď klamala. Maloletá mala problémy v škole, aj kradla v obchodoch, a tak výchovné problémy s ňou riešil prevažne zvýšeným hlasom. Pomáhal jej s učením, chodil s ňou ku lekárovi, materiálne ju zabezpečoval rovnako ako mladšiu dcéru T., nerobil medzi nimi žiadne rozdiely. Obrana obžalovaného bola čiastočne podporená výpoveďou jeho družky, svedkyne F. I., ktorá však v predmetnom období často odchádzala za prácou do Bratislavy, pričom k útokom na mal. poškodenú malo dochádzať najmä v neprítomnosti tejto svedkyne. Navyše vyjadrenie svedkyne F. I., že „ona a ani obžalovaný nemali problémy s maloletou T. pri učení“, čo je v rozpore jednak s výpoveďou obžalovaného, ale aj ďalšími dôkazmi, svedčí o snahe vyvinieť obžalovaného. Posledným dôkazom, ktorý podporil obranu obžalovaného, bola výpoveď matky obžalovaného, svedkyne S. D., ktorá však pre príbuzenský vzťah tejto svedkyne k obžalovanému a pre rozpor s ostatnými dôkazmi neoslabuje vyššie uvedené nezvratne usvedčujúce dôkazy. Preto súd vyhodnotil vyššie uvedenú obranu obžalovaného ako nevierohodnú a účelovú. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, § 123 odsek 3 písmeno i), odsek 4 Trestného zákona, § 127 odsek 5 Trestného zákona, pričom ide o dokonaný zločin, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu zločinu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu - dolus directus a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred domácim násilím. Mal. poškodená v predmetnom období

bývala s obžalovaným v spoločnej domácnosti, prečo je jednoznačne bez pochybností osobou blízkou v zmysle § 127 odsek 5 Trestného zákona. Naplnená bola napokon aj objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu zločinu, pretože obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Osobitný kvalifikačný pojem, závažnejší spôsob konania, bol naplnený tým, že obžalovaný udržiaval protiprávny stav po dobu (približne 5 rokov) teda jednoznačne dlhšiu, než stačí k dokonaniu predmetného trestného činu. Obžalovaný bol pre maloletú zdrojom úzkosti pre jeho nestabilné správanie s popisovanými slovnými i fyzickými trestami, citovým odmietaním a ponižovaním. Konanie obžalovaného voči mal. poškodenej sa vyznačovalo vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti po dlhšiu dobu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Keďže súd neprihliadol k žiadnej z poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, na ktoré musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v rámci výmery 7 rokov až 15 rokov.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Je potrebné upriamiť pozornosť na okolnosti predmetnej trestnej činnosti spáchanej obžalovaným v tom zmysle, že obžalovaný ako otcim mal. poškodenej, ktorá bola v ranom veku (1-2 roky) zanedbávaná a týraná svojim biologickým otcom, zabezpečoval jej starostlivosť a výchovu v predmetnom období bez adekvátnej podpory a pomoci matky mal. poškodenej. Znalec C.. Andrej Benkovič skonštatoval, že na základe ranej bolestnej skúsenosti maloletej poškodenej bola vyvíjajúcou sa osobnosťou premorbidne vulnérabilnou. Psychický terén maloletej je senzitívnejší, zraniteľnejší na negatívne podnety v rámci zabezpečovania jej starostlivosti. Mal. poškodená bola náročnejšia na výchovu. Z výpovede svedkyne T. W., ktorá je v pravidelnom kontakte s mal. poškodenou, vyplynulo, že mal. poškodená je lenivšia, nechce sa jej učiť. Znalec C.. Andrej Benkovič zároveň uviedol, že i keď v záťaži môže byť konanie obžalovaného prchké, vo vystupňovanej forme sa môže vyskytnúť určité slovné, či fyzicky agresívne, teda útočnosť, avšak vyšetrením nebolo potvrdené, že by sa jednalo o osobnosť, ktorá by mala primárne zvýšenú črtu agresívneho správania sa. Starostlivosť a výchova mal. T. predstavovala pre obžalovaného zvýšené nároky, ktoré mohli vyvolávať v jeho správaní menej adaptívne formy správania sa, a to aj v zmysle správania sa obžalovaného voči maloletej. S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti dospel súd k záveru, že použitie trestnej sadzby 7 rokov až 15 rokov ustanovenej týmto zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky, pričom na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody a neboli u neho zistené žiadne podstatné skutočnosti pre iné, prísnejšie zaradenie. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli aj trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, čo v spojitosti so závažným charakterom trestnej činnosti vylúčilo adekvátnosť podmieneného odloženia výkonu trestu. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Súd zároveň zaviazal obžalovaného na náhradu škody mal. poškodenej, keďže jej uplatnený nárok na náhradu škody (bolestné) bol po vykonanom dokazovaní v rámci adhézneho konania v plnom rozsahu preukázaný, na rozdiel od nepreukázaného zvyšku (opatrovník mal. poškodenej pri vyčíslení bolestného vychádzal z hodnoty bodu za rok 2018, pričom ujma na zdraví mal. poškodenej bola spôsobená v roku 2017), s ktorým mal. poškodenú súd odkázal na civilný proces.

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.